

РЕШЕНИЕ

№ 5144

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **4238** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 23.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 116-ти състав по нахд № 6695/2011г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 108546 от 05.01.2011 г., издадено от Началник АНД на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което за нарушение по чл.139 ал.1 ЗДвП на основание чл.179, ал.2 във вр. ал.1 т.4 ЗДвП на Г. Б. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуални нарушения. Твърди се, че безспорно е установено извършеното нарушение по чл.139 ал.1 т.1 ЗДвП, както и че съдът не е изяснил обективно и всестранно всички обстоятелства от значение за ангажиране на административно-наказателната отговорност на нарушителя. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 23.02.2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по нахд №

6695/2011 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление (НП) № 108546 от 05.01.2011г., издадено от Началник на АНД, отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Ответникът по касационната жалба Г. Б. М. чрез процесуалния си представител адв. М.Г. оспорва касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 23.02.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по нахд № 6695/2011 г. е отменил наказателно постановление (НП) № 108546 от 05.01.2011г., издадено от Началник АНД на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 във вр. ал.1, т.4 ЗДвП на Г. Б. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.139 ал.1 ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. Л. Ш., на свидетелите И. А. Г., Р. Л. П., Г. Н. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не е безспорно доказано извършването на нарушение, квалифицирано от административно-наказващия орган по чл.139 ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 116 състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя правните изводи на първоинстанционния съд за неангажиране от страна на административно наказващия орган (АНО) на доказателства в хода на съдебното производство пред СРС за извършено от ответника Г. Б. М. административно нарушение на чл.139 ал.1 от ЗДвП. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги и предпоставка за отмяна на НП. Правилно е отбелязал районният съдия, че касаторът не е установил наличието на техническа неизправност на тролейбус „И.” с № 2703, ако е имало такава в какво се изразява същата и каква е причината за нейното възникване. Изцяло законосъобразни са изводите на първостепенния съд, че административно-наказателната отговорност на Г. Б. М. е ангажирана за извършено нарушение по чл.139 ал.1 ЗДвП, като тази санкционна норма съдържа три точки, като не е посочена конкретната от тях, което на практика води до липсата на точната законова разпоредба, която е нарушена, обстоятелство водещо до съществено процесуално нарушение по см. на чл.57 ал.1 т.6 ЗАНН. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно,

всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като служебно е допуснал и разпитал като свидетели актосъставителя и свидетели очевидци на твърдяното нарушение. От друга страна в производството пред СРС не са ангажирани никакви други доказателства от страна на АНО относими към състава на квалифицираното нарушение по чл.139 ал.1 ЗДвП. Именно тази липса на доказателства е мотивирала районният съдия да отмени обжалваното пред него наказателното постановление. Аргументирано и в пълно съответствие с нормите на приложимия материален и процесуален закон са изследвани спорните по делото факти и обстоятелства, анализирани са в съвкупност всички събрани в административно-наказателното производство писмени доказателства.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението от 23.02.2012г. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

По изложените съображения първостепенният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Касационната инстанция не констатира допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 вр. ал.3 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, настоящия съдебен състав приема, че съдебното решение от 23.02.2012г. на СРС, НО, 116 състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 116-ти състав по нахд № 6695/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.